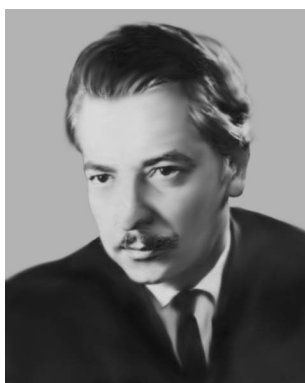

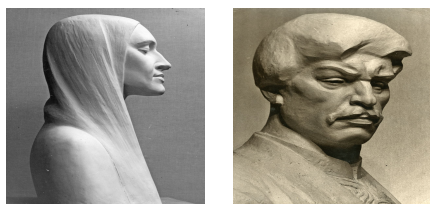
Т. О. Удіна

Голофаєв Володимир Григорович

ГОЛОФАЄВ Володимир Григорович (14. 10. 1931, м. Ворошиловськ, нині Алчевськ Луган. обл. – 30. 05. 1977, Тернопіль) – скульптор. Член СХУ (1971). Закін. Ворошиловгр. художнє училище (нині Луганськ, 1956). Працював у Луган. худож.-вироб. майстернях (від 1957): гол. художник (1965–77). Автор скульптур, портретів, монум. скульптур. Учасник обл., респ., всесоюз. худож. виставок від 1958. Персон. – у Тернополі (1963, 1979 – посмертна). Творчість Г. ґрунтується на традиціях вітчизн. реаліст. школи скульптури. У його цілісних об'ємах пластики з вільним моделюванням поверхні форми проступають емоц. виразність, внутр. динаміка образів.

Фотоілюстрації

Основні твори

скульптурні портрети – Т. Шевченка (1957), столяра І. Керики (1968), академік К. Тимірязєва, «Пасічник» (обидва – 1969), художниці Б. Осінчук (1970), «Жіночий портрет» (1971), С. Наливайка, учителя Ю. Козакова (обидва – 1974); пам'ятники – М. Горькому, голові Галиц. ревкому В. Затонському (1974–77).

Бібліографічний опис:

Голофаєв Володимир Григорович / Т. О. Удіна // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-26606>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).